

Ömürbek Tillebayev

(1961)

Ömürbek Tillebayev, 1961 yılında Oş ilinin Kara-Suu ilçesine bağlı Miyalı köyünde doğdu. 1979 yılında Kara-Suu yatılı okulunu (lesiyi), 1984 yılında günümüzdeki Uluttuk Üniversite'nin iletişim bölümünden mezun oldu.

Dağlı Pamir'in Murgab ilçesinde öğretmen, "Mugalimder Gazetası", "Erkin Too" gibi gazete ve dergilerde edebî uzman olarak çalıştı. İlk kitabı 1987 yılında "Kün Cıtı" adıyla, son kitabı 2004 yılında "Kut Cıldız" adıyla yayımlandı.

Şiirler

CILDIZDAY CARKILDA

Kökşünün suubagan küröş bul,
Çarçatıp, eñsetip azgırgan.
Tabıñdı, otuñdu ülöştür,
Boroondon, ayazdan, camgırdan
kalkalap alıp öt kanatın.
Tündördö çırak bol coluna,
Tagdıñıñ- caydak at adatın
körsötöt, barına, coguna
çıdaysıñ . conuñ taş, coluñ taş,
Ergi, çap! Teriñe sıybagın.
Colugar, a balkim colukpas
Bir körgön kişiñdi sıylagın.
Ber baarın, baarın ber adamga,
Özüñö eç nerse kaltırba.
Kiri çok, çañı çok aalamga,
Cıldızday, cıldızday carkılda!

ÖMÜR

Ömür - uzak cıldar emes çaşagan,
Baylık emes, tüşün anı çaş adam.
Küyüp ketüü zor maksattın soñunan,
Ce bir erdik el atınan casagan.

Ömür - ötkön tizmegi emes cıldardın,
Dooranı emes şapar tepken cırgaldın.
Al ak süyüü seyrek canga kezdeşken,
Aloo demi ergip cazgan ırlardın.

Kaysı küñü, kaysı ubakta, kay cerden,
Atamın dep añdıyt acal, al - mergen.
Şol mergendin karooluna ilinbey,
Kanday bakıt özüñ küyüp can bergen.

CER

Celp etken celge şookumun salat calbırak,
Kök tirep öskön terektin kıldı uçunan.
Biyikmin debe, demiñdi keç küz candırat,
Tüşösün cerge, karaysıñ taman tuşunan.

YILDIZ GİBİ PARILDA

Hevesin soğumayan güreş bu,
Yorup, istetip cezbeden.
Tavını, ateşini üleştir,
Fırtınadan, ayazdan, yağmurdan
koruyup alıp geç kanadını.
Geceleri çıra ol yoluna,
Kaderin - eyersiz at huyunu
gösterir, varına, yokuna
dayanursın. Sırtın taş, yolun taş,
Keyif sür, çap! Derine sığma.
Rastlar, belki de rastlamaz
Bir gören kişine saygı duy.
Ver hepsini, her şeyi ver insana,
Kendine hiçbir şey bırakma.
Kirsiz, tozsuz dünyaya,
Yıldız gibi, yıldız gibi parılda!

ÖMÜR

Ömür - uzak yıllar değil yaşadığın,
Servet değil, anla onu genç adam.
Yanıp gitmek büyük maksadın yüzünden,
Ya da bir kahramanlık halk adından yapılan.

Ömür - geçen dizini değil yılların,
Devranı değil eğlenceli hayatın.
O bir saf aşk nadiren cana rastlayan,
Alevli gücü heyecanla yazılan şiirlerin.

Hangi günü, hangi vakitte, nereden,
Atarım deyip gözetir ecel, o bir avcı.
O avcının nişanına ilinmeyip,
Ne büyük bahttır kendin yanıp can vermek.

YER

Yumuşak esen yele hışırtı çıkarır bir yaprak,
Göge yükselip büyüyen kavağın en ucundan.
Yükseğim deme, hevesini geç güz söndürür,
Düşersin yere, bakarsın taban hizasından.

Çokular şaıduu asmandı çiyet tiyip tik,
Buluttan köynök, tumandan cooluk baylanıp.
Cer takaat berip turbasa saga biyiktik,
Tüşösün küp dep, kulaysın başın aylanıp.

Ar dayım ak tañ aldıñdan künün kötörsün,
Köygöylüü turmuş canıñdı kıynap keyitken.
Men ötkön coldon bir ubak sen da ötöörsün,
Men seni karap catarımın döñdön, beyitten.

Ündön da ozup zımırıp uçkan samolyot,
Bir üzüm cerge üyrülüp konor kayta anıñ.
Çaşoonun kün, suu, toprak, too, taş, aba, ot,
Küçünö muyup ıraazı kebin aytamın.

CAZ. AYAL. ASMAN

Kız casagan kamırına,
Cer tap berip küçöyt amal.
Daraktardın tamırına
çeyin uçup түşöt şamal.

Tondu çeçip ilse bolot,
Ceñildenip baskanga.
Caz kelgenin bilse bolot,
Ayal menen asmandan.

Ayaldardın canı caynap,
Azemi tür kiyip tek.
Buluttardı şamal aydap,
Asman ketet biyiktep.

AÇUU ÇINDIK

Eptemeyler bir cerge tolup kelgen,
Ettüü cerge çımındar konup kelgen.
Ars-ars ürüp kandegi, döbötü da,
Akındardı talamay bolup kelgen.

Ayıtıp-ayıtıp külgülö, basınbaymın,
Ata-Curtum, kubançım, asıl kaygım.
Toyloruñda cok bolup kalsam dağı,
Topoloñdo eç kaçan çaşınbaymın.

*Zirveler muhteşem göğü çizer değıp dik,
Buluttan gömlek, dumandan örtü örtünüp.
Yer destek verip durmazsa sana yükseklik,
Düşersin pat diye, yıkılırsın başın dönüp.*

*Her zaman ak tan önünden güneşi yükseltsin,
Dertli hayat canını acıtıp keder veren.
Ben geçen yoldan bir vakit sen de geçeceksin,
Ben sana bakıp yatacağım tepeden, mezardan.*

*Sesi de geçip, büyük bir hızla uçan uçak,
Bir parça yere dönüp konacaktır tekrar o.
Hayatın güneş, su, toprak, dağ, taş, hava, ateş,
Gücüne gönül bağlayıp razılığını anlatırım.*

BAHAR. KADIN. GÖK YÜZÜ

*Kızın yaptığı hamuruna,
Yer sıcaklık verip güç alır emel.
Ağaçların köklerine
kadar uçup düşer rüzgar.*

*Kürkü çıkarıp ilebilirsin,
Haflenip yürümek için.
Baharın geldiğini bilebilirsin,
Kadın ve gök yüzünden.*

*Kadınların canı ışık saçıp,
Türlü türlü giyip tek.
Bulutları rüzgar sürüp,
Gök yüzü gider yükselip.*

ACI GERÇEK

*Kavaççılar bir yere dolup gelen,
Etli yere sinekler konup gelen.
Hav-hav üriyüp kancığı, erkek köpeği de,
Şairleri yağmalama olup gelen.*

*Anlata-anlata gülün, alçalmayacağım,
Ana Vatanım, kıvancım, kutsal kederim.
Düğünlerinde gelemeyip kalırsam da,
Kavgalarında hiçbir zaman saklanmayacağım.*